

XXII.

Гиди младость, леле, гиди хубость!

(Изъ „Змейова невѣста“)

— В'манастиръ искамъ да ида

Калугерица да бжда,

Калугерица сестрица.

— Много си, Милке, хубава,

Хубава, мари, гиздава,

Та ще манастиръ разтуришь.

Лицето ти — засмѣнь кремъ в'градина,

Очитѣ ти — очи еленови,

За манастиръ ли сж?

Пусть останалъ,

У земя потъналъ!

Веждитѣ ти — морски пиявици,

Клепкитѣ ти — крила лястовичи,

За манастиръ ли сж?

Пусть останалъ,

Огънь го изгориль!

Зжитѣ ти — два низа бисери,

Коситѣ ти — тура ебрешима,

За манастиръ ли сж?

Пусть останалъ,

Буря го дигнала!

Погледѣтъ ти — в'утро ясно слънце,

Ти си, Милке, елица в'горица,

За манастиръ ли си?

Пусть останалъ,

Порой го отнесълъ!